

Un vertader plaer

LA GEOGRAFIA ÍNTIMA DE MOZART: SALZBURG I VIENA.

Camerata Salzburg. Wolfgang Redik, solista i director. 27è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí. Església. 19 d'agost.

PER JAUME BUSQUÉ I BARCELÓ

La Camerata Salzburg va donar a Torroella un dels concerts musicalment més populars del Festival. Un programa monogràfic dedicat a **Mozart** en què el públic va escoltar quatre peces del compositor salzburguès, interpretades, escoltades i sentides en la majoria de cicles, de festivals d'estiu, a la ràdio i a les produccions discogràfiques com a obsequi dominical d'alguns mitjans de comunicació que, d'aquesta manera, incrementen les vendes dels diaris. Però, a Torroella, això no va ser un inconvenient, ni un demèrit per al Festival. Al contrari. La Camerata Salzburg es presentava amb el segell del rigor i amb la marca de la seva llarga trajectòria artística.

La Camerata supera el mig segle de vida i porta Mozart a la sang. Interroguen el compositor, n'extreuen lliçons, el redesco-

breixen i el reinterpreten per donar-lo al plaer dels oients. Un plaer, però, que va més enllà de l'hedonisme i planteja interrogants.

Dues peces del programa —el *Divertimento en re major*, a l'inici del concert, i la coneguda *Petita Serenata Nocturna*, per començar la segona part— van ser de lluïment de l'orquestra de corda. El conjunt dona un resultat excel·lent quant al so i al diàleg, i el joc entre els instruments reforça el llenguatge musical de l'obra de Mozart.

El *Concert per a violí i orquestra K. 219* va permetre l'exhibició incontestable del violí concertino **Wolfgang Redik** i la incorporació del vent, en un segon terme com marca la partitura, però amb una dicció clara i un timbre brillant.

La *Simfonia núm. 40, K. 550*, tan coneguda per tots els auditoris, va tancar un concert singular de la Camerata Salzburg; singular perquè davant d'una proposta típica hi havia rigor, ofici, treball acadèmic i, sobretot, un so intens. ■